

אכסניה לתורה וחסידידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב

מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק זצוקללה"ה זיע"א

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רבי עקיבא 65 בני ברק

פרשת ויצא
ו' כסלו תשע"א

גליון תצ"א

גיסת ויצאת ה

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
5:55	5:21	4:20	בני ברק
5:58	5:19	4:06	ירושלים
5:52	5:40	4:22	באר שבע

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתינו
שליט"א

אמר יעקב וגו' איהא גמג (מגילה טז) אמר רבה אבד
ב יצחק בר שמאל בר מרתא גדול תלמודו וטורה יותר
מכבר ואם באו אותן מינשי שהיה שיעור אביי במת
ביתא לא נענש וכו' ומומלך דלא מיענש דתניא ומנא אביי
פירש מאביו עשרים עשרות שנים כשיש שפירש יעקב
ביתו מאביו, דיעבך תלתין השתא אביי, אלמ' שם
בריסא דהוה חבית עבד לא חשיב' להו. וכבר עמוד ב'ז'
ל'ה ולמה נענש יעקב אע"ה על שפרש מאביו, והלא
קל' במצות אביו ואמו, ועוד, למה על י"ד שנה במת
ביתא לא נענש, מ"ש מצות פיראב ממוצות תלמוד
ורוד,

ל' ע"י מ"ש בסה"ק נועם אלימלך בפרשתו עה"פ
אצא יעקב שוכינת השלטה של עשו על ה' הקדוש,
הכל בכוח מצוות כיבוד אב עשהו וכו' וישראל
שושן להחליש כחו של עשו אים צרכים לעמד
בכוח כל תר"ג מצוות שמקימן תמיד, כ' אפילו
בכוח מצוות און לו שלטה עליהם, כי הם קיימו כיבוד
ב יותר ממנו, כמבואר בתורה הקדושה שיעקב כיבד
תאבי וכו', כדאיתא במדרש ששעשע לו מצא ד'
הביא, והביא מלב ורעה לראמלו לאביו, [כ"ז בתרומה]
[תנן], ועמא מניה וביה ליל ביה דגא וכו' עכ"ה"ק.
ח' הרי"מ (פ' תולדות) כתב כ' לאו מלאום יאמנן
משעה קם הו' נפל, וסבכת כיבוד אב על עשו הו'
משעה מאת ד', שלא לגלות ליעקב שבנו רשע
והחליט, שיהיה לו צער עי"ז, וגם לא היה אפשר ליעקב
לקבלהברסת ד' שקיים יעקב כיבוד אב בבסמ"ט, ולק'
ש' סמן שיהיה יעקב אע"ה מצוות כיבוד אב על ד'
ומעלה בדיקה שגגהו ובוסמ"ט' שבו שטמיר אול'
ומושג' ע"ז' אמה ל' רבקה שמע בקול וכו' וכו'
יכול להיות שש' ימושג' ובכחו הו' ביטל את כח
כיבוד אב של עשו, עד כדי שהלך להביא מן השל'
נסיאם, שחל כיבוד אב של יעקב ביטל את כוח מצות
כיבוד אב של עשו, עכ"ד,

וַיִּשְׂאֵל יוֹל שָׁכַל זְמַן שְׂהִיָּה יַעֲקֹב אֵינָהּ בְּבֵית יִצְחָק, הִי
לֹא אֵינָהּ יוֹל כַּח מַצֵּת כִּיבֹד שֶׁל עֲשׂו לְגִוְרֵם שִׂיְהִיָּה
וְעֲשׂו שִׁלְטִיטָה עַל יַעֲקֹב, כִּי יַעֲקֹב מִטַּל אֶת כִּחוּ שֶׁל עֲשׂו
כַּח מַצֵּת מִבְּרָא שֶׁ שׁוֹל עֲשֻׁשָׁה מִדֵּת שֶׁלֹּא וְעוֹז,
שֶׁאֵינָהּ בְּכ"ח הַשְּׁנִיִּים שִׁפְרִישׁ יַעֲקֹב מֵאֲמֹז וְלֹא דִּי יֵח
שֶׁתֵּת לִקְלִים מַצֵּת מִבְּרָא בְּפִזְעֵל יֵם יוֹם וְשִׁשׁ
עֵדָה, (עַל אֲשֶׁם שֶׁהָתָּה בֵּית כִּחַ הִתָּה כִּיבֹד אֵי שֶׁ
הִי צִיּוּנוֹ עֲשֵׂהָ, וְזֶה הִיבֹד אֲבִכְבְּהִינֵה מְלִיחָה, אֵי כִיבֹד
בְּפִרְשִׁיטוֹת לְהֵאֱבֹל וְלִשְׁקָתוֹ וְלִשְׁמֹשׁ לֹא דִּי יוֹדֻמְשָׁת),
קִי כַח שֶׁל עֲשׂו כִּיבֹד אֵי שֶׁל עֲמֻדָה לִי שִׂיְהִיָּה לִי
לִשְׁטֵה עַל יַעֲקֹב כִּ"ב שָׁנִים, וְזֶה הַכּוֹנוֹה שֶׁיַּעֲקֹב נִנְשֵׁן,
עִי"י שִׁפְרִישׁ מֵאֲמֹז וְכֹה מִבְּרָא שֶׁל עֲשׂו בְּאִוֶּר
י"ב שָׁנִים וְגֵרֵם לִיעֲקֹב אֶת צָרַת יוֹסֵף שִׁפְרִישׁ מִמֶּנּוּ כִּ"ב
שָׁנִים, מֵשִׁא"כ עַל דִּי הַשְּׁנִיִּים שִׂיְהִיָּה בְּבֵית עֲבֵר לֹא הִי
כִּחוּ מִבְּרָא אֵי שֶׁל עֲשׂו לְהִתְבָּרֵךְ, שֶׁן אִירָא מְבֹרָשׁ
וְנִתְּיָהּ דִּהֲבָה בְּרִית בִּי ("קוֹלֵל קוֹל עֲבֵר וְהִידִּים בִּי
שֶׁו", כֹּל זְמַן שֶׁקוֹלֵל שֶׁל יַעֲקֹב בְּבֵית מַנְסִיּוֹת וּבֵת
מְדֻרָּת אֵי הִידִּים בִּי עֲשׂו, וְכֹל זְמַן שֶׁאֵין קוֹל
צִפְצָף בְּבֵית מַנְסִיּוֹת וּבֵת מְדֻרָּתוֹת הִידִּים בִּי עֲשׂו,
וְכִי).

לכן משקולו של יעקב צפצף במת המדרש של עבר אן ידיים ידי עשו, הכוונה שאין כוח לדיים של עשו - אפי קיים בידיים מבוד אב - לשלש על יעקב, שהתה למד ביטל את כוחו של עשו ומבוד אב שלו, ותה גיומזלי.

ויו"ל הטעם למה לא נענש על ה"ד שנו, דכיון שהיה הסדר ובמחזא שחר לא פירסמה התורה"ק, הסדרה ויתרו גם מהשמן המקטרג (בידוע שהגדקים מאפשרים הסתתרו גם מהמלאכים עי במאור עיניים ש יורא שאברתם על"ה הסתיר דרכיו מהמלאכים), ולכן לא היה קטח על יקבא אע"ה על אותם שנים ששהה במת עבר.

*
וב תתן אותה לך מתתני אותה לאיש אחר, ולכאורה

מהם הסכנים לך הרשע מיד לתת את בתו ליעקב
המושך בעמו ב'

שיחת קודש

מדרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

מוצש"ק ויצא תש"ע - ארה"ב

להשיי"ת, ועויל"פ ויפגע הוא לשון שנפגש כמו שא' פוגש חבריו וזה מורמז "ויפגע" שיעקב אבינו התפלל בבכזה דביקות עד כדי שכביכול נפגש עם בוכ"ע ורואהו וכך ובאופן זה התפלל מה שאנו לא יכולים לתאר.

ממש"ב "במקום" יש כמה פשטים א שהווא מקום הר המורי דכ וירא את ההמקום מרחק אצל אאע"ה והוא וזה שער השמים, וכן י"ל עוד פשט וזה שרי בו שאפי' במקום זה ובמיצר אתיק-ה שזהו ויפגע במקום פגיעה של מיצר שלא יכולים לתאר באיזה מיצר ובחוסר מל והולך למקום השקרים ה תוה"ק לומר לו שאפי' במקום זה גע' נעמד להתפלל.

ומרים בתפילה מו"כ (תהילים) אשר
ה' הא, ולכא' למה אומרים "שקל-
יש פשעא" וי'ל שהשם יעקב מלבד
הוא גם שם על כלל ישראל ולכן בא
ל יעקב ומה שאירע לו תעמוד כמו"כ
: שא-ל יעקב די'קא לרמו למה שהיה
נשה, ועב"ז התחוק בה אלוקי ועזרו
ילכן אשרי שקל יעקב בעזרו כמו יעקב
סוף יצא עם רכוש גדול ונפשות רבות
בא עם רכוש גדול שיכול להיות שהיה
קחו לו כשבא עמו, וזה עם ילדיו י"ב
אשר שקל יעקב בעזרו", להזכיר
ל ה' ק יעזור ה' לכל אחד ואחד גם
חזק עצמו לבו" ע ואכן נשע בישועות
לי הפתח הירדן הזה" ונכשו הוא
מירוש המסוק "ויפנים במקום" והינו
מוכ"ע מתוך שמחה ונשע,

"במקום" היינו על הקב"ה שהתפלל
 יאה ועומד לפניו השי"ת כביכול. וכמו
 יוסע רבי לוי יצחק מברדישוב זי"ע
 שם ואש קודש ופי"א היה בלחבת אש
 הק: היינו גייט מען זיך טרעפען מיט
 מיט די ווארמדיגער באשעפער והיה
 מעזות כמים שנשפכו הימנו בעבודת
 דך הס"ת בבדים און שמאטעס כדי
 ויה תפילת הקודש שיה באש קודש
 ליפגש עם הבור"ע, וזו יל" יופגע
 מו"כ כביכול נפגש עם השי"ת.

אבנו צריך לצאת לשידוכים ללא כלום
ים בב"ש והוא יוצא למלחמת מצוה
ת מדרשם של עם ועבר, והנה בדר"כ
שון במצבים קשים כאלו אבל יעקב לא
ישן עם מ בא השמש במנוחת הנפש
די גאנצע וועלט בשמחה ועם שמחה
היה בשמחה אפי' במצב ההוא עכ"ז
הפריעו כלום למנוחת נפשו הקי

קום ההוא" לשון מיעוט באותו מקום
בבית עבר לא שכב בלילה שהיה עוסק
בזון איך יתכן שלא ישן י"ד שנה בבית
דם, אם מותר לומר כך ואפשר ליישב
ל אומר לפי"מ שאי בגמ' (עידובן סה)
ויש שגורסים אלא לשניתא לק יתכן
המשך במב' ב'

קידוש לבנה
הנה אחר קידוש לבנה נוהגים ליתן לחיים, וכן היה המנהג אצל הרבי זיע"א מרן מוהרמ"מ זיע"א שכמו"כ נהגו לחלק חלווה מיט ברנפען לאחר שקידשו הלבנה, ירחם המורדם ישמור עלי ועב"י, כי באמת אצל צדיקים זה היה זמן חדותא לקדש הלבנה מתוך שמחה

כמ"ש שקידוש לבנה הוא כמו קבלת פני השכינה ואין שכינה אלא מתוך שמחה, ואין לנו השגה באלו הצדיקים אמת רק ללמוד מוסר בפשטות צו שטי"נגען.

ובאמת אומרים שם בקידוש הלבנה "ששים ושמחים לעשות רצון קונם", ולכן היה זמן שמחה אצל צדיקים זי"ע ומי שמתעניין בה זיכר לראות שכל"כ ומובא שבאמת קידוש לבנה היה ספיציעלע זמן חודותא אצל צדיקים ואם לא היה לדם לבנה עשו מעשים ופעלו על זאת רבות, ובזכות זה יעזור השי"ת שגשמעו ותבשר בשורות טובות.

בפרשה שלנו איתא ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה כו ויפגש במקום ורש"י מדייק שהיה די לכתוב וילך חרנה וממילא נדע שיצא מבאר שבע ועונה רש"י שם כדרס בקודש עיי"ש, ובתורה אי פשטים עא"ס לק י"ל שתוה"ק באה לדייק בזה להשמיענו שהנה תחילה היה יעקב אע"ה במקום קדוש כ"כ הוא באר שבע שכבר לפניו אבדו"ק קידשו וטיהרו את באר שבע ע"י אאע"ה ויצחק אע"ה שכבר אאע"ה נטע אשל בב"ש שהוא הכנסת אורחים ויקרא שם בשם ה קל עולם, ואחריו גר שם יצחק אע"ה והנה שם קדושתו, במילא העבודה שהאבות הק פעלו שם נשארה לתמיד ולכן גם נשאר שם דגומם באר שבע, וזה באה תוה"ק לדייק "ויצא יעקב מבאר שבע" לומר שיעקב יוצא משם ועובר מכוה מקום קדוש כב"ש שאבותיו עמלו וקידשו וטיהרוהו, ולא די בזה אלא שהליכן הולך יעקב לחרנה שהחנה הוא ל"ש חרון אף של רשעים בנדיטין ומקומו של לבן הארמי, ויעקב יוצא מכוה מקום מואר וטוב למקום חושך כחרנה ללכ הארמי וחבריו הרמאים שרח"ל במעשיהם הרעים ה' בחי חרון אף אויף אלע שלעכטע גוים, וגם זולת זה בכלל חרון מרמז על צרות רח"ל כי צרות מכניסים האדם לכעס ולצרות בגו"ר, ויעקב אבינו הקל להיות שם כשהוא יחיד לבדו נגד כל חברות אלו הרמאים, ולא זו בלבד אלא הוא גם מגיע בבחי' עני לפי שאליו נטל מעצמו הכל והרי הוא רוצה לבוא לקיים רצון הבורא לחפש שידוך וכמה דאלער אפי' לדמי שדמנת לא היה בידו, וממילא יכולים אנו לתאר לנו באיזה מיצר היה שריו, וכדרשת חז"ל על פסוק שאמר שם יעקב אע"ה מאין יבוא עזרי ועכ"ז ארז"ל שתיכף התחזק ואמר לית אנא מובד סברי מן בריי חס ושלום (בראשית רבה), איני מאבד תקותי מה הטוב אלא עזרי שרומז גם לשידוך עזר כנגדו מעם ה' עושה שמים וארץ ויעזרהו הש"ת מכל מה שהוא חסד ודואג בשלימות הגמור, לכן יעקב אבינו התחזק מיד ואמד לית אנא מובד סברי עזרי מנעם ה' והתחזק מיד, ולכן כתב גם ויצא יעקב מב"ש וגם וילך חרנה שהוא מחדש היחידוש שאפי' שיצא מב"ש מכוה מקום טוב והולך לכוה מקום גרוע ע"כ כל חסרונות גו"ל ובכוה מצב הקל חרנה ואפי' שגם קי בחוסר לא עכ"ז

לא נפל לייאוש כי אין שום ייאוש בעולם כלל ולכן אז ויפגע במקום ובה חזק את עצמו וכמו שיש כמה פשמים בזה וא' מהם הוא תפילה ובה חזק עצמו אז מיר האבן א בשעפער אויף די וועלט, ולכן דווקא אז תיקן תפילת ערבית שבא לרמוז שאפי' ערבית בזמן חושך חשוך מכל הצדדים עכ"ז אפי' אז התחזק והתפלל מתוך שמחה ומתוך בכיות הטבולים בשמחה גדולה, והו' פי' אחד ויפגע במקום שחזק א"ע בתפילה

תורת אמת

פנים יקרים על הפרשה

ויצא יעקב מבאר שבע ויך דהנה וגו' ויפגע במקום ויך שם וישכב שם (כח, ו)

אין כי יש בני אדם שיושבים ולומדים תורה ועל"ז חז"ל יונק וטמא מה הדתה שלמה ודם רשעים וגו' אף שלומדים תורה, וזכו שפירשו בספרים הנן כן התורה מניין, עין בזכרונם. ואת הוא לאשר מ מוללים בתפלה ודינו בנפשו מן קה התורה לכו עיקרת, וכאשר באם לתפלה אף מתפללים במהירות מאמיה לכו בל פרוש המלות וסתעק הסוד מן מת הספר ק התפלה אצלם, המה שנים בעטת התפלה. וזה הנרמז לו כאן, ויצא יעקב מבאר שבע ויך דהנה, כי שר שבע בקראת התורה כמ"ש הצעזע עמודי שבעה (משלי א, א), והיו שיש בין זרע יעקב אשר אף שיוצא מן באר שבע ולמדו התורה, ויך ויך דהנה נורח חות להסמ"א הקראת חרלה כנודע. וזאת המה לאשר ויפגע במקום, (כ) התפלה בקראת בשם מקום, כמו שאמר לו כל הקמ מקום להפלתו כר (ברכות ו), וכמ"ש אל המקום אשר עמד שם (בראשית כ), וזו אמר לו ויפגע במקום שתיקן תפלת ערבית (ברכות כ), וזה לאשר ויפגע במקום, כאשר בא לתפלה, או ויך שם, כי ויך מלשון וילוח השם (שמות טו), שכל התפלה שלחם הוא רקבמם ויילון, במהותת מאמיה מלמא, וישכב במקום ההוא, היינו, משעת התפלה המה שנים בל התלבות, וע"ז ויך דהנה, כי עיקר הוא התפלה הבה.

שם ברש"י יצא ללכת לדרך

נראה לפרש כונת רש"י, דהנה מבואר בגמ' (קידושין כט) ובתוס' שם בשם ר"ת, דבגמ' בבל שרשם ענין מלמד תורה ווא"ח, ובתוס' נמשאים אשה, ובניאריץ ישראל שהם עשרים נמשאין שנים תולה ווא"ח למדים תורה כיון שאין דאגין לפרנס את משפחתם שהם עשרים הם. והנה יעקב בצאתו מבאר שבע, היה בידו הון רב, וא"כ החיוב לישא אשה מקומם, ולק יצא ללכת לדרך, שרצה ללכת לשם תפק כדי לישא אשה, אלא שסדק אף אליה ושל ממונו את כל ממונו כמו שבמא' רש"י וכן נעשה ע"ה עליו החיוב ללמד מקומם תורה ווא"ח לישא אשה, ועבד ללמד תורה י"ד שנים, כמבאר ברש"י סוף פרשת תולדות. וה מדייק בלשון רש"י, יצא ללכת לדרך, שרק בצאתו היה בדעתו ללכת מך לחתן, אבל על הדרך שיה את מטרות הואל ומשדה. (קדושין כט)

וידר יעקב נדר לאמור אם יהיה אלקים עמו (כח, כג) יש לפרש הכונת וידר יעקב נדר לאמור שיעקב אבינו נדר לאמור בכל דבר שיעשה אם היה אלקים עמו, אם ירצה השם אעשה כן. (שם קדוש, אנדי ח"ס)

ועתה ללכת לאמור ובגדל ללכת (כח, כא)

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

שאמנם נימנמ מעט אבל עיקר לילה היה ללימוד תורה, ולכן כ רש"י לא שם בלילה דייקא ומכיון שהוא פארט בשור ודם השלים השנה החסירה ביום כדי לא להפסיד לילה לגירסא, ובאופ"א י"ל עוד פשט שמש"כ רש"י לא שם בלילה היינו אפי' בלילה וכש"כ ביום ובא לומר שלא רק ביום אלא גם בלילה לא ישן וא"כ איך יתכן כך והרי הוא ב"ו אלא במה שאדם מוכרח לישון עם זה יצא בנים ולא נים תפס נימנמ מים קלים ואין לנו השגה בו, וזהו הפשט לא שם בלילה שהרי לכאן צריך לומר לא ישן בלילה ומהו לא שם בלילה אלא הדיוק הוא שעל מיטה לא עלה אלא נימנמ מפעם לפעם מעט אך אפי' בלילה על מיטה כל י"ד שנים לא עלה שהרי חז"ל אמרו שלא יכול להיות ב"ו שלא ישן ג' ימים רצופים אלא היה יושן נים ולא נים געפסט א דרימלעלע כמו שכתוב יששכר חמור גרם רובין בין המשפתיים, שהיה שקוע בתורה ק' תמיד ויושן שנית עראי כחמור בין המשפתיים וממילא אף יעקב אע"ה לא עלה בלילה על מיטתו אלא כך מהי' באפיסת הכוחות היה מנמנמ על כסאו ולמד תורה עם הרמב"ם מיט התוס' ואפי' שהוא היה עוד לפיכך עכ"ז ידוע שכל התורה כבר היתה קודם מן תורה וכדאיתא בגמ' (מנחות כט): אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: רבש"ע, מן מעכב על ידך אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לרדוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי, אמר לו חזור לאחורך, וכו' אמר לפניו רבנו של עולם, הראיתני תורתו עיי"ש. והכל הראה השי"ת למשה רבע"ה והאבות הקדושים קיבלו וקיימו ולמדו התורה עוד קודם מן תורה.

ובמילא יל"פ מש"כ "וישכב במקום ההוא" שרש"י הק דייק מהו לשון ההוא ופי' ששם ישן ולא בבית עמר ובדומה לזה יל"פ וישכב במקום ההוא שם היתה השכיבה מעולה לו שלא היתה לו שכיבה כזו במקום אחר דאמר אז געווען זייער באקוועמט מול שער השמים במקום קדוש זה ומן השמים נתנו לו שיושן כן ולכן משמאי רצו ביעקב אבינו גופא וסבבו שישן שם כדי להשפיע לו השפעת התורה וסודותיה והשגת האלוקות, ולכן שם קיבל את הסודות העליונים והנשגבים, כמובא שיהראו לו את מעמד הר סיני ומעמד קב"ה"ת אך שיהי', וכל אלו עניני הסולם והמלאכים היו עניינים נשגבים ורמים עד מאוד, סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, מורמו כנגד ב' בתי המקדש שהראו לו את ב' בתי המקדשות, והראו לו מראות אלוקות שאין לנו השגה אך כשהקין משנתו וראה באיה מקום הוא החל לרעד ולפחד שהרי אם היה יודע לא היה יושן שם ולכן תחילה בדווקא העלימו ממנו משמאי גדולת המקום כדי שכן יישן וישג כל מה שראוי לו להשיג שם ולכן קודם נתנו לו שיישן בהרחבת הדעת ואז הראו לו המראות העטירות, הוצא לו מכל זה שיעקב אבינו מלמדנו שאין כוחו אלא בפה ולא לפחד משינו מצב, וכמו שהוא ויפגע במקום בשמחה אמונה ובטחון להתפלל שה עזר ויעזור תמיד כדא' בחז"ל (ברכות לב) אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה - יחזור ויתפלל ולא יעזוב לרע מלבקש ולהתפלל ואז יוושע.

וכמו שגם מרת אמי הרבנית ע"ה היתה א דאווענער (מתפללת) בתהילים בבכיות עד שהיתה יכולה לומר תהילים ג' פעמים כל ספר תהילים אחד אחרי השני והיתה נוהגת לומר אותו זענען מיר בעטער, אנו תפקידנו להיות המבקשים וזה המה שאנו שמבקשים ומתפללים כסדר עוד ועוד כן אנו לענין התפילה וממילא נשכיל לא ליפול לייאוש רק תמיד להתפלל "אשר שק-ל יעקב בעזרו שברו על ה אלוקיו", וכמו יעקב אבינו שמביא עמיקתא וצורות בגשמיות העלוהו לישועה שלימה והגדולה די גרעסטע לישועה, ולכן הארמי לא עזר כלום מה שהוא חשב. שיוכל לפגוע בו אך משמאי סידרו אותו טוב והשיבו לו גמולו בראשון, לכן חשב שמתחיל עם איה איש פשוט תפיל בעלמא עם עמישיות של עקודים וקודים וכו' על ענינו וחטף ביותר.

ואמנם די היליגע זיסע יעקב אבינו היה תמים עם ה אלוקיו אך מאידך מיט די ביטערע שוועלער היה חכם וידע איך לנהוג עם רח"ל די לבן הארמי, וכמ"ש "עם לבן גרתי ותר"ג מצוות שמרתי", וזכה להקים את השבטי ק-ה עם אמהות הק' רחל ולאה ע"ה והתגבר עליו.

וכן אי' ווארט מומין מוה"ר מלעלוב זיע"א "ויפגע במקום" מדארף זיך אן פגענען לבקש ולבקש תמיד לבקש ולפעול ושוב לבקש ולפעול ולהתפלל ואז פועלים אלעס גוטס.

וגם רואים אצל לבן הארמי שהרבש"ע קשר אותו ולא הניחו לעשות מאומה וההיורו בחלום הלילה "אל תדבר עמו מוטב עד רע" שיל"פ המכוון מוטב עד רע מוטב שהוא רע, הינו מוטב שלך שהוא בלוי רע שכך דרכם של אלו הרמאים שנותנים בשביל חנופתם חתיכת עצם "חנפה ביינעל" ואז נפלים בשקריהם ובנכלתם רח"ל, לכן אמר לו ה' ללבן הארמי אל תמכור לי טוב שלך כי מרשעים יצא רשע (שמואל א) ואל תבלבל ותאמר שרק רצית להיטיב ואל תרמה, כי הטוב שלך הוא גם רע ורק חנופה כדי יענעם צו באגרובען, כי בדר"כ הבריות נהרים מאלו הרמאים אך דווקא משו"ה אלו הרשעים פועלים בחנופה וכאילו מראה שהוא טוב ובאמת הוא ערמומי ואז נפלים לפניהם ר"ל ומה צריך לזהר, ואילו הם עמ"ל שהוא בגימ' פולטי"ק שעולה החשבון מדוייק עמלק מספ' פליטיק, שלעכ"ט אויף אלע שלעכטע גויים, שאין להם שום טוב למכור או לתת והוא לימוד לכולנו שצריכים מאוד לזהר מוטב שלהם וחנופהם והשומר נפשו ירחם מהם, ורק הרבש"ע שמר את יעקב אע"ה ועשה מלבן כפרתי וזה חליפתי ויעקב אבינו חזר לבית אבותיו הק'.

הרמנא אידס' לן ומותא דיעקב אבינו שלימא, וזוהי מל האבות הק' והאבות הק' והאושפזין ינו עליו אויף אייביג. השי"ת יתן לו אז יסע פרייליכע חנוכה הבעל"ט און א פרייליכע תמיד שהוא זמן מיוחד והקריאה מעוררת הזמן ולרמז שגם בימים אלו יכולים להמשיך ניסים ונפלאות שנפתחים שעדי שמים ובה"י יכולים גם לפעול ניסים ונפלאות כמו אז בימים ההם שפעלו הכל אזי בזמן הזה יכולים ג"כ לפעול כי הזמן מעורר הזמן את כל הישועות הגעולדיגע שהיו בימים ההם.

השי"ת ירחם שנפעל כולנו אלעס גוטס ויהי' "תרג"ג מצוות שמרתי" כדבעי ונחזור בתשובה באמת מאהבה בקיום שמחת התומ"צ און שטייגען בהתמדת התורה וגמ"ח מותן שמחה שטענדיג, וירדם שיהיה לו תורה וגדולה במק"א וישמח את כל ישראל בכל מקום בשמיה עלינה הנה לא יום ולא יישן שומר ישראל, ויתן לכולנו רפואות ישועות ברכות בגמ"ר ויתן לכולם חיי בני מזוני וריחי ואריכי פרנסה טובה בהרחבה גדולה ללא שום געמ"ג ויתן לו ישועה שלימה ורפואה שלימה וגואולה שלימה בבנין ביהמ"ק שוין יעצט וירחם שכבר בחנוכה הזאת דהאי שתא או קודם יו"ט חנוכה נראה את נרות בית המקדש, ותשועות ה' כהרף עין.

מפרסמים עשתי מצה - מחמור לתורה לכה"ח חידק מפנינים מיקידי בחורי א"ש בארה"ב ה"ה שמואל בראך הי"ו על השתדלותו ומסירותו לנגען שיחת קודש מומין ובינו שלט"א ששם לילות כימים למען הצאתם לאור עולם בזכות זימיו הרבים לרבבות ישלם ה' פעלו תהי משכורתו שלימה מאת השי"ת המערכת

דברי תורה - המשך מעמ' א'

הצדיק, והריהלכה בדיוש שעשו שואל ליעקב, וכן כל הרשעים שואלים את הצדיקים, ואיך הסכים לידבק ביעקב וסרע אברהם עבד ד', וכן צריך להבין מה שהכניס את אלה תחת רחל מה חתה כוננת בזה, ולמה לא הסכים לבקשת יעקב לתת לו את רחל לאשה, ומה היתה עקבותיו של לבן שלא תהיה תחת אשתו, וי"ל שלבן ידע הכיזר את כוננת הצדקניות, והיה ידע לבן שמי שיקח את אחת מכוננות לאשה, אפי' אם יהיה הרשע ביותר הצדקניות תאלו ויחזירו למטב, ויס את לבן לעבוד את ד', עדייגע למדת צדיק גמור, וכמ"ש רש"י בפסוק י"ז שהיו (ל"ב י"ט) שנעמ"ש יעקב על שמע את דיה מלהינשא לעשו, שמה תחזירו למטב, ונפלה בידשכם, ובמ"ס רביאשית (פרשה י"ז) איתא מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת ולא העמידו בנים לו מזה, אמרו אין אנו מועילים להקב"ה כלום, עמז ומרשו זה את זה, חלף ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע, הלה זאת ונישאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק, הוי שהכל מן האשה, ע"כ. וע"ה היה דוה לבן של לבן שלא להרבות צדיקים בעולם, ולכן אמר "טוב תת אותה לך", שאתה בין כך צדיק גמור מעקרא, "מתתי אותה לאיש אחר", ויעשה צדיק ע"י קידת אחת מכוננות, ולכן רמה לבן את יעקב הכניס לו את לאה בתחילה, כי ידע לבן שרחל בין כך מיועדת ליעקב אך חשב לבן על לאה שלא תיפול לעשו ותחזיר למטב, לבן רצה שיעקב יקח גם את לאה ולא תיפול לאה לעשו. (ויצא חש"ט)

בגו צדיקיא

הרה"ק רבי דוב בער האדמו"ר השני - האמצעי מלויבאוויטש זי"ע (ימא דהילולא ט' כסלו (תקפ"ה))

לעיר אחת, למסדה חשובה. לעת ערב, לאחר שהוכתרה המשימה בהצלחה, פנו לעיירה יהודית סמוכה כדי לעשות את הלילה באכסניה המקומית. בעל האכסניה, יהודי פשוט וטוב לב, שית את אורחו במסירות, כפ שנת במל האורחים. אולם כעבור שעה קלה חש בעל האכסניה כי רבי דובער - שאותו לא הכיר ומעולם לא פגש - אינו ככל הסוחרים. תווי פניו של הרבי, וזמנאם הליכותיו, עוררו את תשומת-ליבו של האיש, שניחן בסביבת עין טובה. מזויות עיניו עקב אד הרבי הביט ב שבעה שהתפלל ערבית, התבונן בדרך שנטל את ידיה לטעורה וברך על הפת. מרגע לרגע התחזקה השערתו כי מאחורי תלבושת הסוחר מסתתר איש צדיק.

בלי להשתין את אשתי במחשבותיו לגבי האורח. לפתע נקדו דמעות בעיני האשה. "מה לך ב תבכי, הלא זכות גודלה היא לנו לאור במשכנו איש קדוש!", תמה הבעל. "כלום לא תבין?", תלתה בו אשתו מבט אומלל, "חש-עשרה שנים אנו נשארים ועדיין לא זכינו בילדים. והנה אמר אתה כי כאן בביתנו נמצא צדיק, ואך לא אבכה! הבה נבקש ממנו כי יתפלל למעננו כדי שניפק בורע".

קיבל האיש את רעיתו, אך שקע בהרהורים כיצד יעז לפתת לאורח ולבקש ממנו ברכה. לבסוף נמנו וגמרו כי למחרת בבוקר, כשתם יעזוב הצדיק המתחפש לסוחר את האכסניה, יפנו אליו בבקשה כי יאצל להם ברכה.

בבוקר עמד הרבי להתפלל שחרית. כל אותה שעה עקבו אחריו בעל האכסניה ואשתו. תפילת הרבי נמשכה כמה שעות, ולשניים לא נותר עוד שום ספק כי אכן צדיק קדוש מתארח באכסנייתם.

כשהלך הרבי את תפילתו נישגו אליו השניים ברטט וטטטו לפניו את מצותם. רבי דובער נח בדם מבט שכולו מיהיה כאומר - מה לסוחר מן השורה ולכרות לילדים, "עליהם להתפלל אל ה' יתברך שהוא מקור הברכות. ואם בכל זאת מבקשים אתם מלץ ישר, פנו לצדיק אמיתי ולא לסוחר פשוט כמזויני, ענה להם. תשובת הרבי לא הניחה את דעת השניים ואלה לא הרפו. אך על-אף כל הדפצרות, נמנע הרב מלברכם בנתיים פרשו הרבי ושמשו לטעוה שחרית, ולאחריה

התכוונו לחזור ללויבאוויטש, שממנה יצאו למסעם. "המבצע תהיה נוראה אם יתמוך הצדיק מביתנו ולא יברכנו", אמרה האשה למעלה בשיבוך לב, "משום מה, דווקא סירובו לברכנו מחק בליב את התחושה כי איש צדיק הוא! הוסיף המעל על דבר אשתו. ברוק הבאת שקל בעל האכסניה את עצדו. "דאא תרא ב יברכנו האיש! לחש לבסוף לאשתו ולא פרט, לאחר שעה קלה אסף הרבי ושמשו את מעט מוטלסליהם וביקשו לצאת מהמקום. מה רבה הייתה הפתעתם כשגילו כי דלת האכסניה נעולה במנעול וברית מיהר השמש להזעיק את בעל האכסניה, בסוברו כי אך בטעות ננעלה הדלת. ודמנתו גברה כשהובחר לו כי אין כאן שום טעות. "לא אניה לשם לצאת מכאן עד אשר נוכח לברכה לפי בטיני!", אמר בעל האכסניה בהתרגשות.

הביט השמש במבוכה רבי דובער ושחק. הרב לא נראה נרגש במיוחד. פניו הקרינו שלווה ורועה, כשבת-שחק על שפניו פנה אל בעל האכסניה ודעייתו ואמר להם: "הואה אני עליכם כי מחמת הטוה והעמל עדיין לא סגרתם היום פת שחרית. טלו אפוא את ידיכם וטבו לטעורה. הגמרא אומרת כי פת שחרית מבטלת חול. עשו כך ובעזת ה יסתלקו מעליכם כל מחלה וכל מזעזע ומעכב ותוכו לכ זכר".

עיניהם של בעל האכסניה ואשתו ננעצו. הם קיבלו את הדברים בפשטות גמורה ולרגע אחד לא פסקו בדברי האורח. במילים נרגשות הורה האיש לרבי דובער ומיהר לפתוח לפניו את דלת האכסנייה.

פחת משנה חלפה. בינתיים נודעה לעלי האכסניה והתו של האורח. יום אחד נולדו שני בנים תאומים. גם הפעם לא ניכרו עליו כל סימני התפעלות. באותה בת-שחק שביד את השניים בם זכר הגב ואמר: "נראה כי אכל מנה יתרה של פת שחרית", כעבור רגע הוסיף: "בירכתם אותם בכן, ואמנם בנם האחר גדל מאחזי ויהיה תלמיד חכם וחסידי".

חלפו שנים רבי דובער הסתלק לעולמו (בש כסלו, שהוא גם יום-הולדתו) ועל כיסאו עלה תתנו הרה"ק רב מנחם מענדל (הצמח צדק). כבוד התאומים של בעל האכסניה ואשתו, אברך צעיר ותלמיד-חכם, הסתפח לחצרו והיה לאחד מחסידיו הנאמנים.

מתורגמ - דרגות במסירות נפש

בענין מסירות-נפש שיש בכל אדם ואחד משראל, יש בה שתי מדרגות: האחת, מסירות-נפש שבאהבה רבה, בהתפעלות תשוקת הנפש מעומק קירות לבו שנקרא 'נקודת הלב', בדביקות והתקשרות אמיתית בעריבות מתיקות ידיות עז, עד המשך בעמדי

התניא את בנו בפני ר לוי יצחק בעת טעוה התנונה כיבד בעל התניא את הרה"ק ר לוי יצחק בברכת הוימון ואילו רב לוי יצחק טב וכיבד את ר דובער, והנה ר' דובער ביד "כמו איש פשוט בלי שום התפעלות כלל", והיה הדבר לפלא בעיני ר לוי יצחק שיוע כי עבודתו היתה ברבקות והתפעלות עצומה ומורגשת, ושאל על זה את בעל התניא. אמר לו בעל התניא "תדעו נאמנה שכמו שאב בקי בשוק לאדי, ק ממש נהיך לבני ר דובער שבידי דרדיק, והיינו כל סדר ההסתלסלות מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, רק עבודתו הוא נעלה מאוד ואז מקטע בעבודה כזו שזה אין ביד, כי תוכו מלא וגדוש אהבה ויראה עילאה ואינו מורגש כלל וכלל בחיצוניות, וגילוי עבודה כזו בגוף אי אפשר כי אם נשמה רמה מעלמא דאתכסיא".

הצדיק המסתתר

נוהג היה הצדיק רב דובער מלויבאוויטש, האדמו"ר השני בשטלת חב"ד, לנסע לעיתים ממקום מושבו ליעדים שונים כדי לעשות בהם פעולות נחוצות. פעמים שמטרת נסיעתו הייתה גלויה, ואז היה מופיע בצורתו ובדמותו המוכרת לכל. פעמים שנסע למטרות שהשתיקה יפה להן א-זא היה לובש הופעה של סוחר, פעם אחת, כאשר יצא רבי דובער בלוויית שמשו (שאף הוא נראה כסוחר), לאחת מנסיעותיו העלומות, הגיעו

מתולדותיו

הרה"ק רבי דובער האמצעי זי"ע נולד בט כסל התקנ"ח לאביו הרה"ק רבי שניאור זלמן מליאדי בעל התניא, ומייסד חסידות חב"ד, כמסופר שלאחר ייד שנה מיום תולדתו של בעל התניא בהם נולדו לו רק בנות, ביקש ברכה ממורו ורבו הוא המגיד ממעריטש זי"ע שזכה לבן. אמר המגיד לבעל התניא: "במה זיכה נער את אורחו" - ע"י ובנסת אורחים זוכים שייחול מה לפני הסתלקותו גילה לבעל התניא את הסדר של "שלום ק זכר" ואמר לו שייחול לו גם שקרא לו על שמו ובכילה לפע הברית זכור ותוכיך את שאמרת לי הלילה שזה לאחד מק ביום ט' כסלו התקל"ד נלד הרה"ק ר' דובער הנקרא ע"ש המגיד ממעריטש, ובכיל הברית בטכחות הרה"ק ר מנחם מענדל מהורודק והרה"ק ר' אברהם מקאליסק הזכיר בעל התניא זי"ע את אשד אמר לו רבו. בפעם הראשונה שיחצו את התינוק נח הרה"ק בעל התניא תיבת בד מיוחדת שהייתה שמורה אצלו בכדי לחלל בה את ר' דובער.

אביו נחר עבדו שיוך, את בת של מלמד עני מהעיירה יאנאוויטש, שהתאונן בפניו כי ראשו טחד כער יתחן את שלוש בנותיו שהגיעו לפרק ועל כן אנו יכול להתפלל בכוחה הנדרשת מחסיד. ר' דובער השתוקק לשמוע את דרשי התנוה מאביו, רצה בשידוך שיבוא לפועל במהירות האפשרית, ובגיל י"ד שנת התקמ"ח נשא את הרבנית שינא לאישה יפה מעשה שהיה: לבעל התניא היה חסיד תלמיד חכם ירא שמים ועובד ה, אולם עני מורו היה שהתפרסם ברוק ממלמדות, היו לו מש בנות מוכשרות ובעלות מירות טובות שהגיעו לפרק, פעם כשבנס אל בעל התניא, שאלו הרבי למה אינו מתחן את בנותיו, השיב המלמד: איש אינו רוצה להשתדך עמי בגלל עוני.

אמר לו בעל התניא: אני אשתדך עמך ואקח אחת מבנותיך לבני ואז כבר ירצו להשתדך עמך, ואכן כך היה, ובתו היא הרבנית שיינא, שנישאה לרבינו דובער, האדמו"ר האמצעי לשטולת חבד לויבאוויטש.

מעצירתו ניכר בכישותנ גאונים, תפיסה חזקתו מופלאים, היה מתמיד עצום ומופוש מענייני העולם. נהג להתפלל בשמחה ובשקט פנימי. כיון שהיה חלוש בגופו אביו הק' היה אומר לפני חסידות שהייתה מיהה ומחזקת אותו. רבנו נתן בכישירות נדירים ומצויים להפליא. בגיל שש עשרה מינהו אביו הקדוש "למשפיע" טל האברכים הגאונים המצוינים שלמדו בשטירות.

לאחר הסתלקותו של קיבל את הנשיאת והיה השני לאדמו"ר חב"ד. היה לו נישון מיוחד אותו נישנה מקהלת האדמו"ר בעת התנועות.

האדמו"ר רבי דובער האמצעי נאסר לאחר שהלשינו כי הוא שולח כספים לארץ ישראל, ר' דובער נסע במרכבה הוזה ובבגדי שבת אל שר המחז לחוכיח את חפתו, ולאחר מכן טלח ע"י בנותיו את הבקשה לשחרור. ביום י' בכסלו התקפ"ז נשלח פקודה לשחרור משר המחז.

בתו, מנוחה רחל השתוקקה לעלות לארץ הקדש. פעם חלזה והורפאים אמרו נושא, אביה הוזה ללחוש באוזנה בשמו, שהא תבריא ותעלה לארץ הקדש וכאשר עשו כך הבריא.

ר' דובער נודע במיוחד מהרחבת הביאור בדרושי חסידות עמוקים (תקנ"ח וא"ח - דברי אלוים חיד, בדברים העומדים ברומן של עולם ובדרכי עבודת ה לכל איש ואיש, בדרך שהחל לסלול אבז הגדול. הוא הותיר אחריו כמות עצומה של דרושים ומאמרי חסידות, כמו למשל בספרים: אמרי בינה, תורת חיים, טע האמונה ושער היחוד, שערי אורה, עשרת ראש, ועוד הרבה מאמרים וקונטרסים.

ניתן לעמוד מעט על דרכו המיוחדת של הרה"ק רבי דובער האמצעי מהמעשה הבא: כאשר הרה"ק בעל התניא והרה"ק ר לוי יצחק מברדיטשוב באו בקשרי תנונה, שיבד מאוד בעל

הילולא צדיקיא

יום ט' כסל

יום ד' כסל

יום ה' י"א כסל

יום י"ב כסל

יום שב"ק' כסל

-רב יעקב ב"ר אהרן שק ב' משכנות יעקב מקרלין (תר"ח)
-רבי פישל אב"ד קראקא -חתן המהר"ל מפראג(ש"ח) רבי חיים אב"ד ראואל
חתן רבי איצקל המבורג -מרכבת המשה (תקנ"ט) רב יעקב ב"ר אהרן שק
מקרלין-משכנות יעקב (ת"ח)
רב יסף חזי יענצוהים מנאראמבורג ב"ר יעקב אב"ד טר-יד (דוד) מנחת עז
(תקנ"ט)
רב מרדכי חזי מנאראמבורג ב"ר נחום צבי (תר"ט)
רב אליעזר מנאראמבורג ב"ר אברהם חיים כפלגטש (תש"ט)
רב יחזקאל שרא ליפשיץ הלבדשטאם מסטרופקב ב"ר יששכר דוב - דבר
יחזקאל שרא (תש"ט)
רב חיים מנחם דב ב"ר יוסף ויסמאנדל ר"מ נטרא ב מן המצר (תש"ח)
-רב יעקב משה ב"ר זמלן חרל"פ (תש"ט)
רב שלמה בגמז ב"ר יחזקאל ליכטנאויל (תש"ט)
-רבי משה ב"ר יצחק ב' מהורא בתרא (ת"ט)
רב אהרן ב"ר מרדכי כימנאויל (ת"ח)
רב נחום דוב מאריטש ב"ר יוסף יצחק (תנ"ט)

רב פינחס דוד ב"ר שמואל שמעלקא הלוי חרביץ מבסטן (תש"ט)
רב אברהם מרדכי סאפון ממסרסלב ב"ר אליעזר צבי מקאנארא (תש"ט)
רב חזי פונשטיין מסוסטש ב"ר שמואל (תש"ט)
רב נחום דוד משה ב"ר יחזקאל מנחם בריסוויין מטורקא-סטרטין (תש"ח)
רב חזי בער האמצעי ב"ר שניאור זלמן מלויבאוויטש (תש"ח)
רב יצחק ב"ר חזקיהוהאבראב"ד פאקש-מקל נועטקווש' תפלן (תקפ"ט)
רב יעקבאריה מנעשני ב"ר מרדכי נעטטויב (תש"ח)
רב נחום מנחם אלט ב"ר מרדכי, רב אליעזר ב"ר אליהו יהושע געלצילער -ר' אר שראל (תש"ח)
רב משה שפרא נעלאוואטא ב"ר פנחס מקוריקין (תש"ח)
-רב פינחס מנחםאלער מפליין ב"ר בגמזין אליער יוסטמן ב' שפת צדק (תש"א)
רב משה יסף ואדרימןמטברג ב"ר אברהם דוד אב"ד פ'טשאטש (ת"ח)
רב מנחם נחום מהוסאטין-למברג ב"ר שלום יוסף (תש"ט)
רב משהמרדכי ב"ר צבי חיים עפשטיין' לבוש מרדכי ור' סלבודקא ודברן (תצ"ח)
רב איסר זלמן ב"ר בחן פרינמלצר ב אק האל (תש"ח)
-רב יעקב יצחק הלי לנחא ב"ר יקניאל זלמן מנאראמבורג -
ב אמרי רבי' אב"ד דיקלא פרשבורג (תקכ"ט)
רב יצחק מסדגוה-ר' מנחם ב"ר שראל (תש"ח)
רב שמוה מדעסי ב"ר צבי חרף מפואה (תקמ"ט)
רב דינאל ב"ר אהרןהר ב' עמודי אר (תרכ"ט)
-רב שלמה ב"ר יחזקאל לוריאמהרש' למלובלין (ה ש"ח)
רב אברהם דוב מאוריטש בעל דבת עז ב"ר חזי (תר"א)

חינוך הבנים

אמרות צדיקים הנזרות הדורות ועובדות
בענין חינוך הבנים (ד')

סיפר לי הגה"ח ר' יוסף שטיינמל (שליט"א) [ו'] ששמע מהגה"ח ר' מעטע מיטעל ז'ל, שפעם אחת נתן חשד בנס ל' פסקא לדעה' מהר"ד זצ"ל שיוועע בנן וכו', ושאל את הרה"ק למה לא תיקנו אנשי כנסת הגדולה בתפלות שמונה עשרה תפילה על בנס, וענה לי הגה"ק תוך שרומה תפילה זו ב' מדים אהנוג'ל, שאומרים "מק ישענה אלה הוא לחר וחר, וזה ק' ונספ' ודלות", אפשר לרמז שנותפלים ש'לחר וחר ונספ' ודלות" - **שנוכה לבנס ולדורות שגם הם יספח תהילתך** - (הה"ג ר' ישראל אה"ם אש"י שליט"א ש"ה זקנים)

הרה"ק מהר"ד ממעלות, בא פעם לפני יהודי עם בנו הבחור והתאונן בפניו שהבחר אינו מתמיד. שאלו הרב, האם הוא עצמו לומד משהו, ענה לרב שאין לו זמן ללמוד, כי הוא עסוק מאוד על המכה ועל הכלכלה בכל שעות היום, וכשהוא בא לביתו הוא מתמוטט ונופל מיד למטה, ואין לו זמן ללמוד. אמר לו הרב: **אם אתה אדם מבטח כפי ידו, ואף שיש לך תיחוצים שונים, אך אינך נסתכל בספר, ומוחקן קבל פך חשק ללמוד, הרי אתה רואה אותך בבית ללמוד, ואם יראה שיש לך עיפוף ותנייע ללמוד, ממילא קבל חק חשק ללמוד.** (הה"ג ר' מנחם מענדל שניאורסאה שליט"א נא"א דקלה מחזיקי הדת - מעטעס)

השיעור של חילוק נשח, הפאות נותח שלמות - מעשה שהיה בימינו
אבדך תלמד חכם הגיע לביתו של הגאון רב חיים קניבסקי שליט"א, עם ילדו בן השבע, וביקש מהרב לשמור את סיפורו. ילד זה, הלמד באחד מתלמידי התורה בבני ברק, חילק ל'ע במחלה חדושה, משל מסיים, כאשר היה בחור שצריך להתחיל בטיפולי הרקורת, סיפח חכמה ללמוד עבדקמת הטיפולים שהוא אמר לעם, יהיה לו נשית שיער. חילק לא בנהלתית, אבל לאחר זמן קצר פרץ בבב מר, ואמר לחזיו: **"את שער הראש שיגלוני ונחל"**, אבל כפי אכל להמשיך ולחקור **"לך יתח"** - ללא פאיח? וכן כפי תמחרים חילק, כי המשך האב לספר לרב חיים קניבסקי, הסב פניו אל הקור, ופה אל קבא' בתפילה נרגשת.

אבא רחום, אז בטוח שכל מה שאודע עושה עמו לטובה אודע עושה. אז בטוח בכך. אן מ' שמרם עלי יותר מנך. כך נסאמח ל' תמדה אבי אמי ל' עמך עד לחייו (תפארה)

אני מקבל באהבה גמולה את המחלה שהפאת עלי, ומוכן לשמור עליהם ולקשורם בלב שלי, כי בטוחני שום שם לא תשבני ולא תטשני אתה תהיה אתי תמיד ותשמר עלי. אני מוכן להקריב גם את שער ראשי, למחות שתהיה לי בכך כושה אומה ונוראה הכל אני מוכן. הכל. ממש הכל. אבל תפארה? וכאן פניו חילק בוכי נורא. הפאיח?!! המכד אכל לחתך ולחור פ'ח?!! הרי זו צרת של ילד יהודי... ואני רוצה להמשיך ולהיות כזה...

אני מבקש ומתחנן לפנך, אבא שמשמים, שתשמר לי לפחות את שער הפאיח שהפאות ישרו במחלה והקורט' כי התפלה חילק בכך קור' לב, ואנחנו, ההורים, עומדים מן הצד, ובכני יחד איתו, והנה הוא נצביע על ידו, הנם הלא יאיון הזה התרחש! הפאת לכאן את חילק כדי שיהיה יראה בנ' עניו את פלא הפלאים הגדול שעשה הקב"ה איתו, וכרתם אב על בנו האוין לתפלות שצאה מלך טוהר. כל השער של חילק נשח, ורק הפאיח נותרו על כנו כבראשונת

האב ספר בדבר נשונת שהרפאים ממש לא ראמו לנראה עיניהם, ולא זכור מקרה כזה בהסטרה הרפואית. גם הגר"ח קניבסקי דתרשג לשמע הסיפור, וקרא למלך ביתו שבואו לראות את חילק. **מכאן** עליו ללמוד מה כוהה של תפילה ופסח כשאדם נמצא צרה. וזהו כל שיהיה חרב הקב"ה מענישו, עליו לדעת שהקב"ה עמו בצרה, שאמר: **"עמו אבי צרה"** ונעם הדיעה והאמונה האת שהקב"ה איתו ופסח סמן מולות, כי השכינה מעל מטרות של החולה, ושהיה השגחה פרטית כמו שהקב"ה משגיח יותר על בני ישראל מנשאר אמות העולם כי הם בנו חביביו, כי הקב"ה משגיח יותר ויותר על חילוק שיש לו שנינים כאן הוא לא מרגיש טוב ורגע אחד סובל מכאבים וס', ועל ק' עיני הדיעה שהקב"ה נמצא איתו ומחזיק ידו, וידעו ש' שהיה הון רב וזה צריך מאוד לדגוע את החלה או כל אדם בצרות ובאכזריות.

ליקוט חז"ל מביחל בנס ומעלה הוכחה לבנס כשרים (א)
* מלמד אדם בנ' חכמה בענותם ימצא טיבות כבודות כעין השוה, אם בראשית השנה תרבה עבודתו באחריות ויבהלך תבאנו. (הקדושה) **"אחריו י"**
* בנס משרם מתנה גזילה (מנחם) * אל ישנה אדם מן בין הבנס שמבטל משקל שני סלעים מילת [= צמר כן **מאור**] עתה יקבל לוקח וזה מנשאר בנ' נתקן מ אחיו וסגלגל הדבר ורח אסתיו למצרים. (שבת י:). * כן כנו לחלק אדם רב יהודה לחלק בלא בנים (מנחם טקוה) * כן טב מצא את אביו מהגיהנום. (מנחם וקרא) * כן אחורשו לאדם קרוי בנ' (פסוקי"א). * כן אחיו של אדם כאחיו. * זה שאמר הכתוב חושך שבטו שואו בו ואהבו שחור מוסר (משלי י) בנרג שבעולם אדם שאמר לחבור, פלוג זהה את בך וזה עמך עד לחייו (תפארה)

בגו צדיקא

המשך מעמ' ג'

שתכלה נפשו באהבה רבה בתענוגים להתענג על ח' בכל לבו תפשו, כמו כלתה נפשי צמאה לך נפשי כמה ק' בשרי ומסירות - פש ז' וישה בכל אוד ואוד מישראל לפרקים, כמו בשבת ויום טוב ובקריאת שמעו ב' אהבה, או בדרך צעקה פנימית מקרית הלב בתפלה עד כלות הנפש, וק' בתשובה שלימה עד שמואס בחייו ממש בבחינת כלות הנפש ממש.

והמדרגה השניה, מסירות נפש שיש בכל אחד ואחד על קדוש השם בפועל ממש, שרואה רק על תורה ומצוות וקרא, כאשר אנוסים אותו לחמדי דתו כן שיומסר להריגה בפועל ממש, וזהו כמו טעם בכל אחד ואחד למסור נפשו על קדוש השם...

זהו למעלה הרבה יותר ממסירות נפש דאהבה רבה ותשובה ותפלה הנ"ל.

ייסוד הישוב האכזרי בחבורו

איש ויקרתי של אהבה גדולה ועצומה יקרה כלביו הסודר של כ"ק רבנו האבועי לאור ישראל בכלל ולעדי הקדוש ברוך פשר. רבנו דובנר התמסר מאוד לשיפור מצבם של היהודים בכלל והחסידים פשר ברוחניות ובגשמיות. הוא הפיץ את תורת החסידות ב'ו גדולי התורה ובין היהודים תפשוטים בכפרים. הוא ייסד מוסדות חקלאיות בכל רוסון ברוסיה הלבנה.

בשנת תקצ"ו ייסד את הישוב החבד"ו בחבורו, הייתה זו הקהילה החבדית הראשונה בארץ הקודש ובחבורו. היה חסידים בורדים נפת ובטבריה גם לפנ כן. רבי דובנר נפטר בכסף מלא את "בית הכנסת הקטן" מאחור ביב"ס "אברם אבינו" בחבורו והסביר: כל מי שיש לו אחות נחלה בחבורו ינצל מחיובות הקבה. לפי דברו הגה"ק הרב"ב, בית כנסת זה שימש את חסידו וביד בחבורו עד לטבח הגטאות בשנת תרפ"ט, החסיד ר' שמעון שמרליע ומשפחתו עמדו בראש העולים לחבורו בפקודת הארמון. בן העולים היה גם ר' ישראל יפה מקאפוסט שהנח יסוד לבית הדפוס הראשון.

חובי לעלות לחבורו
ב"ח הגאולה" שאותו חוגגים בחסידות חבד"ו - יצא כעל התנאי" ממאסר בשנת תקנ"ט נגדו לא נכזה בת לבנו רב

דובנר, כאשר בשור לו על הלידה ביקש לקרוא בשם "מנוחה" באמרה "מעשה תהיה לנו מנוחה" לאחר זמן חוסיופ' זה את הסם רחל עיש בתו הצעירה של בגל התנא שפטרם בדמי ימיה, כמו"ה הרבנית מנוחה רחל שתלתה מאד ל'ע בימי לילדותה והרפאים נראשו מחייה. רצו בנ' הבית וביקשו ברבה מאביה. השיב להם תלחשו באוזנת עוד חובי לעלות לחבורו.

אמר פנ' לאחור מכן התרפאה. בשנת תר"ד ח' עלתה לחבורו עם בעלה הגאון החסיד רב יעקב כולי סלונס זצ"ל.

בשנת תקפ"ז נאסר רבנו האבועי מליובאוויטש יזע כותוצא מהלשנה של יהודי לשלטון הצאר. אמת האשמות הייתה משלוח הכספים ליהודי א". המלשינים פרשו זאת כתמיכה בשלטון האויב הסודי שלום ברוסה באתה תקופה. הייתה זו האשמה דומה למה שהאשמו את אביו רבנו חקן.

הסתלקותו

הסתלקותו מן העולם הייתה באופן נפלא. מספר ימים קודם פטירתו היה שרוי באיזה עילאית של קדושה ושמחה, לא פסק מלמוד היו תורה בדבקות נפלאה, ובכל שעה שמעו אותו חסידיו כשהוא אומר בלחש "בידך אפקד ורוח נשמתו הקדושה והטהורה". רבינו דובנר רמז לחסידים על הסתלקותו באמרו כי מרוממות גזירות על שנת תקפ"ח ופעם אביו כי אביו נלקח לפטרסבורג (פנסה) בשנת 54 ואו בחר ביסורים וכפי הנראה השאיר לו את האשמות השניה - הסתלקות. לאחר הימים הנראים בחייו לליובאוויטש, חלה ונאלץ לשהות בנעיון. וחילי התגבר וכאשר נגע בו היה מתעלה, כך עד ח כסלס או רצה לכתוב חסידות מענייני חטוב וכן שולבריו כל העולם שרוי בצרה לא רצה להעניג ועל כן לא כתב. אביו לחסידיו ללכת לבתיים בשמחה ולומר "לחיים", בלידה התעלה רבות, ביקש להלביש בתות לבנת פניו האדמוני והחל לשבח וללמוד וכות על כלל ישראל. ביקש טוב מחסידים להיות שמחים, כי השמחה מתקנת רינים. ביום רביעי שנת התקפ"ח התחיל לומר חסידות על הפסק "אחרי ה' תלכו בתחלבות עצומה, הפסק עלות השחר סיים במילים "כי עמך מקור חיים מחיי החיים".

שתי שעות לפני פטירתו אמר רחש חסידות עמוק ביותר על הפסק "כי עמך מקור חיים" ובשחלל לבאר את המשך הפסק ופתח במלים "באור נראה אור", יצאה נשמתו לאור באור החיים, והוא בן מ' שנה בעלותו השמחה.

זכונו ינו עלינו ועל כל ישראל

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכור הרבים

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה טובי"ן
הרה"ח ר' נחמדי היצקא
ז"ל
גרניצוויץ
נלב"ע י"א כסלו תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.

נא להתפלל

לרפואת
האשה הצעירה
מרת **טויבא פייגא**
שתחי' בת מלכה
לאה
לרפואה שלימה
בתושח"י

קהל אנ"ש שיחיו

אברכי הסללים, תלמידי הישיבות הק'
ומוסדות החינוך ותשב"ר
נקראים לעזור רחמים לרפואתו
השלימה של
קש"ת רבי משולם פייש בן צידל שליט"א
כ"ק הרה"צ האדמו"ר מטשאה שליט"א
שה' יאריך ימיו ושנותיו
=====

והן א-ל כבי תפילת רבים לא ימאס,
אכ"ר
גליין זה מוקדש לרפואתו השלימה

ברכת מזל טוב נאמנה

הנני לשגר לחוד מעלת ידידיתי הקור והנעלה, איש חי ורב פעלים וראש וראשון לכל דבר שבקדושה, בחן המישרון, נערץ וחביב על כל מימינו, חן וחסד נסוך על פניו, תורה יר"ש וחסידות אצלו שזורה
הרה"ח ר' **לוי בתשטיין** שליט"א - בית שמש
לתל שמחת המנס בנו הקור **מרדכי מאיר שלמה** לעול
תומ"צ לאיש"ט
יה"ר שיוכה לרוות נחת ממנו ומכל יוצ"ח.

ברכת מזל טוב

לידידיתי הנכבד והנעלה, עדין הנפש הנעימה הליכות, מחשובי מתפללי בית מדרשו, צנוע ונחבא אל הכלים, תודה ויר"ש כל נאמנות
הרה"ח ר' **אברהם דב גליקוין** שליט"א
לתל שמחת נישואי הבת בשעטומ"צ
יה"ר שיוכה לרוות נחת ושובע שמחות וכט"ס

ברכת מזל טוב

בלב מלא שמחה נשגר בזה ברכת מזל טוב, לידידיתי הקור והממוכד. מהוילל בתשבחות עד בלי די, מהוילל ומבדך בפי קהל עדתני, מתאבק בעפר הכמים, רחום ומקור רבנו, מחשובי ויקורי אנ"ש ומתפללי בית מדרשו, משלך עצמו מנגד להיטיב לכל אחד, טוב הלב
הרה"ר **נחום דוד טמבור** הי"ו בעל "דפוס טמבור" ורה"ק עדתני ב"ב
לתל שמחת המנס נכדו הקור לעול תורה ומצוות בשעטומ"צ
יהי רצון שיושפע לו משמחה זו שובע שמחות תורה וגדולה במקום אחד, ולברכה והצלחה בכל מעשיו ידיו.

ברכת מזל טוב נאמנה

הנני לברך מעומקא דליבא ובכל לשון של ידידות וחובה לידידיתי הקור באנשים, לבו ער ופתחו לכל דבר שבקדושה, תורה ויר"ש אצלו משולבים, רחום ומקור רבנו וחכמים, ודף צדקה וחסד
הרה"ח ר' **אלכסנדר העשמונאי** הי"ו - וילאמסבורג - ארה"ב
לתל שמחת נישואי הבן הקור והנעלה הבה"ח מחשובי בחורי אנ"ש ויקורים, מלא וגדושה בתיו"ש ומידידות טובות, מופלא בתנהגותו ובמתנתו בנורא ובידידותו הקודמת לחכמתו ומצויין בנעימ מידותיו והליכותיו הנעימים והישרים
ה"ה הרה"ח **מרדכי** הי"ו ע"ב בשעטומ"צ
יהי רצון שיוכה לרוות נחת מהם ומכל יוצ"ח, ויתאחד על שזולתו תמיד תורה וגדולה בבית אהרן מודן שמחה והרחבת הדעת ובכל אשר יפנה יציליו וישיכל בכל עת. **המברכים מקובל לב - המערכת**